

Ավետիք Իսահակյան

Վարագն ու աղվեսը

Վարագը ժեռուտ քարերի վրա Անխոնջ եռանդով

Սրբում էր մեկ-մեկ ժանիքներն իրա:

Հեզնող ժպիտով

Աղվեսը նրան հարց արավ, ասաց.

-Ո՛վ կտրիճ եղբայր,

Ո՛չ կովի լուր կա և ո՛չ էլ կասկած,

Ի՞նչ ես վայրապար Ծով-քրտինք մտել ու քեզ չարչարում:

Իսկ վարագն այսպես պատասխան տվավ

-Ամբողջ աշխարհում

Խորամանկ, խելոք

Հաճել ես համբավ,

Բայց խելքըդ, իրոք,

Հավնոցից հեռու չի անցնում բնավ:

Ջինվորը պիտի

Խաղաղության մեջ և ո՛չ թե մարտի

Ջենքերը սրե, և պատրաստ ու կազմ՝

Աշալուրջ լինի:

Գիտցի՛ր, որ ժանգն է ծնել պատերազմ.

Սրբած թրի դեմ դուրս գալ ճակատի

Թշնամին նվազ ախորժակ ունի:

Օգոստոսի 14, Վենետիկ